

**ВЕЧІРНІ
ВІСТІ**
ВВ

05(521),
6-12 лютого 2017 р.

АВДІЇВКА: рана на серці

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETA.VV.COM

Рекомендована ціна
2 грн 30 коп.

Гаага підступає до Кремля

Міжнародний кримінальний суд (МКС) у Гаазі вже в березні розпочне розгляд позову України проти РФ за звинуваченням у фінансуванні міжнародного тероризму і в порушенні конвенцій ООН, який дозволить притягнути країну-агресора до відповідальності за анексію Криму та війну на Донбасі.

«Російська Федерація за посередництва своїх державних органів, державних посадових осіб, а також інших фізичних і юридичних осіб, на яких покладено представництво держави, порушила зобов'язання у рамках Конвенції про фінансування тероризму, поставляючи фінансування, допомогу у вигляді зброї та тренувань незаконним збройним формуванням, які беруть участь у скоєнні терористичних актів в Україні», — сказано в тексті позову.

Спочатку йдеться про Крим. Україна просить Високий суд визнати, що РФ повинна відповісти за систематичну дискримінацію і жорстоке поводження із представниками кримськотатарської та української громад.

Також Росія мусить понести відповідальність за проведення незаконного референдуму в атмосфері насильства і залякування. Окрема увага в позові приділяється забороні Меджлісу і переслідуванню його лідерів.

Кремль також обвинувачується у підтримці і прямій участі в кампанії з викрадення і вбивства кримських татар, їх залякування за допомогою обшуків і затримань, у пригніченні освіти кримськотатарської та українською мовами, а також заборони зібрань представників цих громад.

Друга частина документа стосується подій на Донбасі. У ній визначена відповідальність РФ за фінансування і підтримку терористичних організацій «ДНР» і «ЛНР», угруповання «Харківські партизани», а також афільюваних з ними груп і осіб.

Серед інших претензій до Росії щодо фінансування тероризму вказані: «невжиття заходів для виявлення, заморожування і конфіскації фондів, використовуваних для фінансування тероризму», «відсутність розслідування і переслідування тих, хто здійснює і фінансує терористичну активність».

6 березня, у перший день засідань, виступить українська сторона, наступного дня трибуна МКС перейде до РФ. 8 і 9 березня сторони будуть заслухані у тій самій черговості.

Робити ставки на те, що Гаага ухвалить рішення на користь України, надто рано. Та й розгляд таких справ розтягується на роки. Однак протидія агресору в міжнародно-правовому полі необхідна. Але це мусить бути грамотна і послідовна атака, а не інструмент для піару вищих чиновників, які за відсутністю вагомих результатів видають найменші успіхи за впевнену перемогу.

Аріна МАРТОВА

АВДІЇВКА: рана на серці

Авдіївка стала не просто гарячою точкою на карті бойових дій, а зіграла роль спускового гачка до загострення конфлікту по всій лінії фронту. Цинізм бойовиків, які смалють з усіх калібрів по школах, лікарнях, житлових будинках, зашкалює. І чхати вони хотіли на перемир'я, Мінські угоди та заклики міжнародної спільноти припинити вогонь.

Сьогодні Авдіївка живе без води, електрики й тепла. У місті, де не вщухають обстріли, оголошений режим надзвичайного стану. А в ОБСЄ уже на повен голос говорять про загрозу гуманітарної та екологічної катастрофи у населеному пункті.

«Об'єкти інфраструктури, водо-, електро- і газопостачання повинні функціонувати незалежно від того, де точаться бойові дії і де проходить умовна лінія розмежування», — повідомив заступник голови спеціальної моніторингової місії ОБСЄ в Україні Олександр Хуг.

Бойовики буквально поливають вогнем як житлові квартали, так і українські позиції у авдіївській промзоні. Тільки з «Градів» за п'ять днів зафіксовано 410 обстрілів, з них 20 разів прицільно по місту. Прицільність, що межує із нелюдськістю, сепаратисти продемонстрували і коли обстріляли пункт роздачі гуманітарної допомоги, намети для обігріву та школу, де розподіляли речі й продукти, надіслані для постраждалих з усіх куточків України. Кількість жертв з-поміж мирного населення збільшується, зростають втрати і серед наших військових, які мужньо відбивають атаки терористів.

За п'ять днів захисту міста загинули 10 наших воїнів, 66 зазнали поранення. Ти-

на жаль, цього не можна сказати про президента. Обстріли Авдіївки співпали з його візитом до Берліна і переговорами з Ангелою Меркель. І Порошенко знову змовчав у стратегічному сенсі. Так, під

**ВІД 29 СІЧНЯ ДО 3 ЛЮТОГО
ЛИШЕ З «ГРАДІВ» ЗАФІКСОВАНО
410 ОБСТРІЛІВ, З НИХ 20 РАЗІВ
ПРИЦІЛЬНО ПО АВДІЇВЦІ**

час зустрічі за традицією постало питання щодо виконання Мінських угод і було досягнуто згоди, що українське питання без України на міжнародних майданчиках не розглядатиметься. Але чому президент вкотре змовчав про те, що Мінські угоди не діють?

На Заході йому постійно закидають недостатньо активну реалізацію реформ і неймовірно високий рівень корупції. Але це не може затулити рота людині, яка по-справжньому любить свою країну.

Безумовно, пані Меркель сьогодні не до нас: вона активно готується до майбутніх

ньої контактної групи, а також винести питання на розгляд Ради безпеки ООН.

Але ж відомо, що Росія, будучи членом РБ ООН, блокує усі незручні для себе резолюції.

Так було і останнього разу. Представник України в РБ ООН Володимир Єльченко повідомив поточну ситуацію по Донбасу і показав фотографію загиблого Андрія Кирила.

«Смерть кожного солдата — це ще один шрам на душі України. Цей 26-річний офі-

цер убитий біля Авдіївки. Подивіться в його очі!» — закликав Єльченко.

І що йому відповів постпред РФ Віталій Чуркін? Що бойові дії в Авдіївці спровоковані українською стороною і що шляхом ескалації конфлікту Україна нібито хоче відмовитися від виконання Мінських угод. Цей «дипломат» зміг спокійно подивитися в очі загиблого воїна. Йому не звикати. Адже раніше саме він говорив, що світлина з мертвими сирийськими дітьми після бомбардувань Алеппо російською бойовою авіацією є постановочною, мовляв, малююків навмисне присипали пилом.

Результат засідання: у Раді безпеки ООН висловили глибоку стурбованість і закликали негайно припинити вогонь, не називаючи прямо винуватців загострення.

Як і раніше, заклопотаність не допомогла, обстріли не припиняються і не припиняться доти, поки сили бойовиків не вичерпаються і вони не погодяться на тимчасове перемир'я, аби перегрупуватися і згодом вдарити знову. І чи буде це Мар'їнка, Дебальцеве, Слов'янськ або Авдіївка, залежить поки не від України. Бо ми занадто прислухаємося до чужої думки.

Авдіївка вкотре змусила українців стати сильнішими. Але це місто, де нині розчавнулося пекло, є водночас потужним нагадуванням, що наші проблеми ми можемо вирішувати лише власноруч. Нині головне — довести світові, що Україна не є розмінною монетою, буферною зоною чи просто територією. Ми є державою, яка здатна дати жорстку відсіч окупантам.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

**ЗА П'ЯТЬ ДНІВ
ЗАХИСТУ МІСТА
ЗАГІНУЛИ 10 НАШИХ ВОЇНІВ,
66 ЗАЗНАЛИ ПОРАНЕННЯ**

сячі українців, які прийшли на Майдан Незалежності попрощатися із захисниками Авдіївки, ставали на коліна. Бо саме завдяки тим, хто сьогодні захищає Донбас, нам не потрібно ховатися від обстрілів у підвалах і наражатися на знущання терористів. Ось чому в багатьох містах країни люди знову збирають посилену допомогу і для жителів Авдіївки, Мар'їнки та Дебальцево-го, і для наших захисників.

Щосили намагаються повернути життя в обстріляні міста і рятувальники. Вони працюють чітко, злагоджено, не шкодуючи ні сил, ні власних життів.

парламентських виборів, зосередившись на внутрішніх проблемах своєї країни і прагнучи на міжнародній арені зберегти статус миротворця. Її влаштовують Мінські угоди, тому що Україна — не її батьківщина, і це не громадяни її країни гинуть під снарядами.

Так, сторони обговорили можливість залучення до переговорного процесу США, проте рішення з цього питання не буде. Бо сам Порошенко не хоче Женевського формату. Все, що він зробив у Німеччині, — це достроково завершив свій візит і зажадав скликати екстрене засідання Тристорон-

Лише в нашій країні, де три роки поспіль війну зятую називають АТО, уряд може виправдовувати торгівлю з окупованими територіями, прикриваючись енергетичною безпекою, турботою про мирне населення тощо. Тому блокада залізничного сполучення з ОРДЛО, яку організували ветерани війни за Донбас, — це не просто нагадування владі, що бізнес на крові неприпустимий. Це — показник зрілості активної частини українського суспільства, яке керівництво країни в ідеалі воліє бачити в труні або за ґратами.

ВАГОН НЕ РУШИТЬ

Блокада залізничного сполучення розпочалася 25 січня після того, як бойовики проігнорували ультиматум українських військових і не звільнили всіх полонених та заручників. Того дня ветерани добровільних батальйонів перекрили залізницю Луганськ—Лисичанськ—Попасна на ділянці Гірське—Золоте, внаслідок чого було зупинено рух 12 поїздів із 700 вагонами.

Наступного дня була заблокована вузлова станція Світланово в Луганській області. А вже 2 лютого — перекритий залізничний переїзд неподалік Бахмута Донецької області. Отож сполучення Курдюмівка—Горлівка припинилося.

Відразу варто підкреслити: учасники блокади перешкоджають тільки вантажоперевезенням, населення на власному чи громадському транспорті спокійно переїжджає через блокпости активістів.

Співзасновник Штабу блокади торгівлі з окупованими територіями, колишній другий командир батальйону «Донбас» Анатолій Віноградський (позивний «Гал») повідомив «ВВ», що географія блокади розширюватиметься.

«У нас колосальна підтримка з боку жителів України. За останній тиждень кількість учасників акції збільшилася практично вдвічі. Гадаю, що протягом місяця ми закриємо всі переходи між окупованими і підконтрольними Україні районами Донецької та Луганської областей. Далі візьмемося за Сумську та Харківську області. Наше кінцеве завдання — перекрити торгівлю вздовж усього кордону з країною-агресором», — розповів він.

Керівник громадської ініціативи «Права справа», військовий експерт Дмитро Снегирьов підкреслив у коментарі «ВВ», що якщо

повністю припинити контрабандні потоки з окупованими територіями, то незрозумілі військові дії під назвою АТО себе вичерпають. Він додав: якщо влада не припинить торгівлю на крові, це свідчитиме як про її зацікавленість у продовженні війни, так і про участь у контрабандних потоках.

ЩО ВЕЗУТЬ ПІД ВУГІЛЛЯМ

Дозволи на транспортування вантажів з окупованих територій і в зворотному напрямку дає безпосередньо СБУ. Тому відомство вибухнуло обуренням, заявляючи, що за дії учасників блокади передбачене кримінальне покарання.

Анатолій Віноградський стверджує, що в 2016-му Служба безпеки України дала 97 тисяч дозволів на переміщення вантажів туди і назад. Але нині ці дані з сайту СБУ просто зникли.

«Дозволи видавалися на будматеріали, метал, кислоту, золото, а ще на детонатори, порох, бікфордіві шнури, вимірювальні оптичні прилади. Було також два дипломатичних вантажі, які прийшли з того боку до нас», — розповів він.

За словами колишньої в.о. голови Луганської обласної державної адміністрації Ірини Верігіної, траплялося, що потягами з окупованих територій пересувалися і диверсійно-розвідувальні групи противника, які з комфортом вичаля розташування наших позицій.

Блокада — пекло для окупантів

«Про яку безпеку ми можемо говорити, якщо шпигуни спокійно їздять в ешелонах, які ніхто не перевіряє!» — обурилася вона в коментарі «ВВ».

Часто вагонами з вугіллям перевозять контрафактний алкоголь і сигарети. Є документальні підтвердження цього, зафіксовані Державною фіскальною службою. Зокрема, 25 січня фіскалами на перегоні Ясинувата—Костянтинівка під вантажем вугілля була затримана партія контрафактних сигарет виробництва донецької фабрики «Хамадей» на загальну суму 1 млн грн.

територіями. Ці райони, виявляється, «під ефективним контролем» РФ.

Лейтмотивом критики блокади є... загроза енергетичній безпеці України. Мовляв, паралізувавши залізничне сполучення з ОРДЛО, активісти можуть залишити без тепла і світла тисячі людей, які живуть не тільки в Східній, а й Центральній і навіть Західній Україні.

Навіть Гройсман був змушений визнати, що без закупівлі вугілля з окупованих територій наша країна не виживе.

стверджують, що товари звітні нам постачають зареєстровані в Україні підприємства, які платять податки до держбюджету країни, — це дуже слабке виправдання.

«Підприємства, що працюють на невідконтрольних територіях, відраховують гроші не лише до бюджету України, а й частково до казни квазіреспублік. Тим самим вони підтримують окупаційну владу», — підкреслила Верігіна.

На думку экс-губернатора, потрібно змусити Росію утримувати цю частину Донбасу. Тим часом нині Україна дає туди за рахунок платників податків навіть світло і воду. Наприклад, Луганське енергетичне об'єднання (розташоване в українському місті Старобільську) тільки за січень 2017 року забезпечило невідконтрольну територію електроенергією на суму 270 млн грн. І ці гроші фактично пішли на фінансування окупантів.

Тому учасники блокади вимагають від Верховної Ради ухвалення закону про окуповані території. А вже тоді в нас набуде чинності Женевська конвенція від 1945 року, згідно з якою життєдіяльність на захоплених землях повинен забезпечувати окупант.

Але чи почують учасників блокади можновладці, які сьогодні активно дискредитують активістів? Експерти звернули увагу на те, що на тлі заяв з боку уряду не чути голосу президента і спікера ВР.

«Підтримати блокаду їм незручно, бо автоматично постає питання, чому вони впродовж трьох років ігнорували цю проблему і замість того, щоб ухвалити закон про окуповані території, торгували з окупантами, наживаючись на смертях наших хлопців. Так само вони не можуть виступити проти цієї блокади, бо торгувати з окупантами під час війни як мінімум аморально», — вважає «Гал».

Він підкреслив, що завданням Путіна є знищити Україну як державу, що він і робить у військові та невійськові способи.

«Стратегічні об'єкти України купують громадяни РФ, за останні півтора року відсоток російського капіталу в банківському секторі збільшився з 10% до 40%. Це все окупація. І Порошенко готує нас до м'якої капітуляції і «ефективного контролю РФ» над усією країною», — підсумував Анатолій Віноградський.

Альона ПОТАЄВА

ЯКЩО ВЛАДА НЕ ПРИПИНІТЬ ТОРГІВЛЮ НА КРОВІ, ЦЕ СВІДЧИТИМЕ ЯК ПРО ЇЇ ЗАЦІКАВЛЕНІСТЬ У ПРОДОВЖЕННІ ВІЙНИ, ТАК І ПРО УЧАСТЬ У КОНТРАБАНДНИХ ПОТОКАХ

А в 2015-му в кабіні машиніста потягу, що віз вугілля з окупованих територій до України, учасники мобільної групи з боротьби із контрабандою виявили золото виробництва заводу «Агат» (розташований у с. Ровеньки, захопленому так званою «ЛНР») на суму півмільйона доларів. За інформацією учасників зведеної групи, їх просив пропустити цей вантаж тодішній заступник голови Луганської ОДА Юрій Клименко, який працював за Януковича в СБУ.

Убитий під час нападу на мобільну групу волонтер із позивним «Ендрю» перед смертю на камері розповів, що контрабанду кришують представники місцевої влади. Бравий військовий прокурор Матіос невдовзі відзвітував, що чиновників, на яких вказали волонтери, перевірили на детекторі брехні, і вони виявилися непричетними до злочину. Однак потрібно було знайти цапа-відбувайла. Що й було зроблено: в розстрілі групи з боротьби із контрабандою звинуватили комбрига 92-ї бригади...

ГАСІТЬ СВІТЛО

Примітно, що найзапеклішими противниками блокади стали члени уряду. Особливо відзначився заступник міністра з питань тимчасово окупованих територій і внутрішньо переміщених осіб Георгій Тука, який заявив, що ОРДЛО з юридичної точки зору не можна називати окупованими

При цьому члени Кабміну не згадували про горезвісну формулу «Роттердам +», використання якої у ціноутворенні на ресурс мало б сприяти енергетичній незалежності країни. А вже інакше виникає логічне запитання: чому українці платять захмарні суми за «комуналку», якщо ми досі залежимо від вугілля з окупованих територій?

Також противники блокади «забувають» про те, що з 97 тисяч дозволів, які давала СБУ, лише 4 тисячі пов'язані з вугіллям.

Опитані «ВВ» експерти впевнені, що блокада анітрохи не порушить функціонування енергосистеми України. Вони радять урядовцям прислухатися до профільного міністра, який говорить, що для успішного завершення опалювального сезону вугілля цілком достатньо, і «послуг» терористів країна не потребує.

Своєю чергою Дмитро Снегирьов нагадав, що у Західній Україні теж видобувається вугілля. І тамтешні ТЕЦ до того часу, поки їх не приватизував пан Ахметов, який і здійснює поставки з окупованих територій, пречудово функціонували на місцевому вугіллячку. А ось після приватизації воно чомусь стало непридатним. Збіг?

ЕФЕКТИВНИЙ КОНТРОЛЬ?

Ірина Верігіна впевнена: торгівлю з ОРДЛО потрібно повністю припинити. А вже хоч у Кабміні й

ВІДНОШЕННЯ УКРАЇНЦІВ ДО БЛОКУВАННЯ ВЕТЕРАНАМИ АТО ЗАЛІЗНИЧНОГО СПОЛУЧЕННЯ З ОКУПОВАНОЮ ТЕРИТОРІЄЮ ДОНБАСУ

В опитуванні брали участь 1809 чоловік

54,1 %

Давно потрібно було це зробити.

Досить допомагати окупантам і вести з ними бізнес на війні

5,1 %

Від блокади страждають не бойовики, а мирні жителі, які змушені жити під окупантами. Я проти

25,2 %

Це правильно, але перекриття однієї залізничної гілки нічого не дасть — знайдуться інші шляхи постачання нелегальних товарів

15,6 %

Важко сказати. Оголошена блокада більше схожа на пар політиків, а не на боротьбу з бойовиками

за даними сайту www.uaifbo.org

Більшість не доживе до пенсії

Останнім часом від Гройсмана і його «політрука» Реви лунає чимало гучних заяв щодо так званої пенсійної реформи... Витік у ЗМІ інформації з Кабінету міністрів про переговори і підготовку чергового меморандуму з Міжнародним валютним фондом дозволяє стверджувати, що мета пенсійної реформи за Гройсманом зводиться до зобов'язань перед МВФ скоротити критичний дефіцит бюджету Пенсійного фонду за рахунок максимального зменшення чисельності осіб, які претендують на отримання пенсійних виплат!

Досягнути цієї мети планується шляхом підвищення пенсійного віку до 63 років, збільшення мінімально необхідного страхового стажу до 35 років, максимального обмеження права на дострокові й пільгові пенсії...

На погашення загального дефіциту бюджету ПФ у 2017 році з держбюджету перерахують кошти в обсязі 141,31 млрд грн, що становить 50% усіх видатків ПФ. Якщо половина грошей на пенсійні виплати надходить із держказни, постає питання про доцільність існування ПФ як позабюджетного фонду соціального страхування.

На жаль, уряд не вигадав нічого кращого, ніж вирішити серйозні проблеми дефіциту бюджету ПФ за рахунок громадян пенсійного і передпенсійного віку. Так, замість негайного запровадження комплексної системи тривісного пенсійного забезпечення влада обрала шлях механічного підвищення пенсійного віку для чоловіків і жінок до 63 років.

І це при тому, що середня тривалість життя в Україні є значно меншою, ніж у європейських країнах. Так, щодо чоловіків, то цей показник в Україні становить 62 роки, у Європі — близько 78 років, у Японії — 80.

У європейських країнах також вищий рівень життя і якість медичного забезпечення. Та й їхні пенсії «трохи» відрізняються від наших: у середньому 620 євро в них проти 50 доларів у нас.

Оскільки, згідно з даними USAID, понад 90% населення не підтримують зростання пенсійного віку, влада нахабно, без будь-якого громадського обговорення, робить усе, щоб протягнути ці псевдореформи до кінця 2017 року.

Апофеозом цинізму є розрахунок влади на те, що більшість українців просто не доживуть до пенсійного віку!

Але парадокс полягає у тому, що, за підрахунками експертів, механічне підвищення пенсійного віку не вирішує проблеми дефіциту бюджету ПФ. Це лише економить до 1,5 млрд гривень щороку.

Після підвищення пенсійного віку виникнуть нові проблеми. По-перше, пенсіонери займатимуть робочі місця, на які може бути зарахована молодь, тобто сотні тисяч молодих людей поповнять армію безробітних.

По-друге, зменшаться самі пенсії. Щоб залишитися на робочому місці, люди старшого покоління погоджуватимуться на будь-яку, навіть мінімальну оплату. Тобто виникне «зарплатний демпінг». Це на руку великому олігархічному капіталу, який тим самим посилить

експлуатацію української робочої сили.

Людей фактично поставлять перед вибором: пенсія чи зарплата. І це при тому, що в Україні понад 7 млн пенсіонерів отримують пенсії менші за прожитковий мінімум. І щоб якось вижити, більшість змушена підзаробляти.

Планується також збільшення мінімально необхідного страхового стажу з 15 до 35 років. При цьому міністр соцполітики Рева «великодушно» заявив, що кому не вистачатиме років стажу, той може їх докупити, навіть таксу назвав — 130 тисяч грн за 15 років! Проблема в тому, що це зачепить мільйони працівників, бо за нинішніх умов майже нереально набути необхідний стаж, особливо в сільській місцевості.

Планують в уряді також максимально обмежити право на дострокові й пільгові пенсії за вислугу років, у разі скорочення штатів, за станом здоров'я, за роботу на шкідливих виробництвах.

А ті, хто нині працює за спрощеною системою оподаткування, зможуть претендувати лише на мінімальну пенсію.

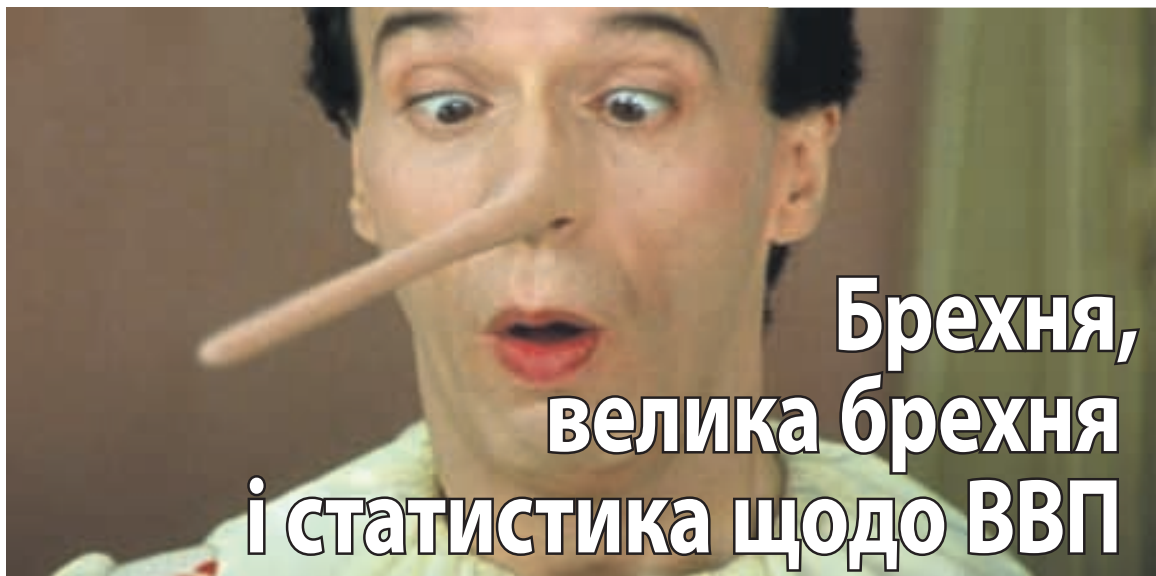
Людодержські заходи уряду щодо обмеження виплат пенсій зачеплять кожного українця. Соціальна ціна пенсійних реформ Порошенка-Гройсмана-Реви не варта тих втрат, які понесе кожен громадянин.

Проблеми пенсійного забезпечення в Україні є похідними від проблем неефективної олігархічної економіки, нераціональної структури національного виробництва, де найбільші прибутки приносять застарілі енергоємні галузі.

Запровадження сучасних високотехнологічних виробництв дозволить створити нові високооплачувані робочі місця, що суттєво збільшить відрахування до Пенсійного фонду.

До джерел покриття дефіциту бюджету Пенсійного фонду можна віднести:

- зменшення обсягу тіньової економіки, яка наразі перевищує 50%;
 - закриття чорних офшорних дір, куди з України витікають щороку мільярди доларів;
 - скорочення сумнівних бюджетних програм;
 - скорочення бюджетних витрат на утримання президента та його адміністрації, Кабінету міністрів, Верховної Ради та поліційно-карального апарату.
- Влада нарешті повинна зрозуміти, що гідна пенсія — це не пільга, а святий обов'язок держави стосовно старшого покоління. Саме воно створило суспільне багатство, з якого нині отримують надприбутки владні олігархічні клани.

НАСПРАВДІ ПРОГНОЗИ І МІНФІНУ, І НБУ, І РІЗНИХ МІЖНАРОДНИХ ІНСТИТУЦІЙ НЕ ТІЛЬКИ НЕ СПРАВДЖУВАЛИСЯ, А Й РІЗНИЛИСЯ У КІЛЬКА РАЗІВ. ТЕ САМЕ ВІДБУДЕТЬСЯ І 2017 РОКУ — ЗРОСТАННЯ ВВП МОЖЕ НАМАЛЮВАТИ ХІБА ЛИШЕ ДЕРЖСТАТ

У Міністерстві фінансів радісно констатували зростання внутрішнього валового продукту (ВВП) України в 2016 році на 1,8% та дали прогноз щодо збільшення цього показника в 2017 році до 3%. Після цього оптимістичного повідомлення пригадався старий анекдот про те, що існує брехня, велика брехня і урядова статистика...

Насправді прогнози і Мінфіну, і НБУ, і різних міжнародних інституцій не тільки не справджувалися, а й різнилися у кілька разів. Те саме відбудеться і 2017 року — зростання ВВП може намалювати хіба лише Держстат.

Нагадаємо, що 2014 року МВФ передбачав падіння економіки України на 6,5%, а реальність показала 28,1%. На 2015 рік прогнозувалося зростання ВВП на 1%, а насправді відбулося падіння на 31,3%. На 2016 рік МВФ віщував приріст ВВП у 1,5%, а на 2017 рік прогнозує 2,5%.

Світовий банк прогнозував у 2014 році падіння на 8%, а на 2015 рік — зростання на 2,5% з можливим зниженням до 1%. У 2016 році приріст ВВП мав скласти 1%, а в 2017-му очікується 2,7%...

Обсяги ВВП за різні роки порівнюються не в гривнях, а в доларах США. І це порівняння свідчить про постійне падіння ВВП України за останні три роки.

Остаточних даних за 2016 рік ще немає, але для попередніх оцінок можна використати результати обліку перших трьох кварталів, порівнявши

реальний та номінальний ВВП у співвідношенні до попереднього року (див. таблицю).

Номінальний, або абсолютний ВВП виражається у поточних (фактичних) цінах даного року. Реальний ВВП (з поправкою на інфляцію) виражається у цінах попереднього (або будь-якого іншого базового) року. У реальному ВВП, отже, враховується, якою мірою приріст ВВП визначається реальним зростанням виробництва, а не підвищенням цін.

За таких умов, щоб вийти на +1,8% за підсумками року, в IV кварталі 2016-го реального ВВП мав би зрости більше як на 15% порівняно з аналогічним періодом минулого року, що є повною нісенітницею.

Щодо поточного року, то зазначимо, що після ухвалення державного бюджету на 2017 рік упродовж чотирьох тижнів (одного тижня та трьох чотирьох) і станом на 21 січня 2017 року в Україні припинили свою діяльність 185 тис. малих підприємств — фізичних особ-підприємців (ФОП)!

Це 10% від їхньої загальної кількості на кінець минулого року. Малі та середні підприємства забезпечували роботою майже половину усіх найманих працівників в Україні (близько 5 млн).

Закриття такої кількості ФОП збільшить офіційно зареєстроване безробіття щонайменше вдвічі. Це однозначно призведе до падіння, а не зростання ВВП цього року. Триває стабільний процес припинення діяльності малих підприємств. Щотижня закривається понад 40 тис. підприємств...

Зменшення кількості ФОП та збільшення безробіття призведуть до обмеження споживчого попиту на внутрішньому ринку і, відповідно, падіння ВВП, яке неможливо компенсувати експортом, обсяги якого також стабільно скорочуються упродовж останніх трьох років.

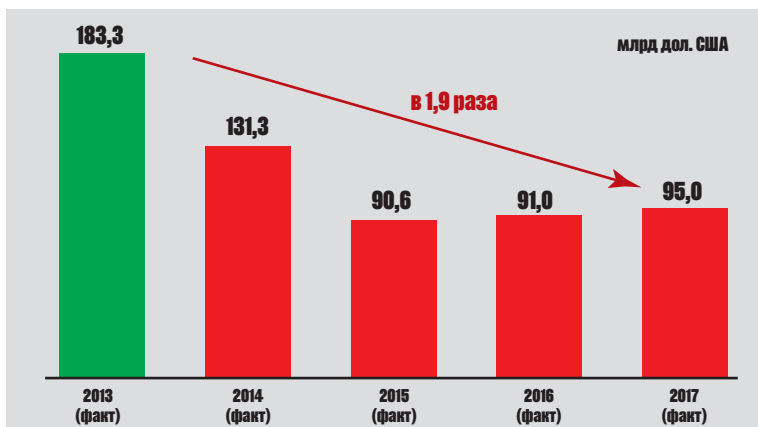
За рахунок чого в таких умовах зростатиме ВВП країни загалом, незрозуміло.

На жаль, підстав для оптимістичних прогнозів наразі немає.

ВВП УКРАЇНИ В 2016 РОЦІ (В МЛН ГРН)

	Номінальний ВВП (у фактичних цінах)	Реальний ВВП (в цінах 2015 року)	Різниця (реальний – номінальний ВВП)	
I квартал	453185	417219	-35966	-7.9%
II квартал	531838	470255	-61583	-11.6%
III квартал	664717	576365	-88352	-13.3%

Скорочення ВВП

Джерело: Звіти Держстату, прогноз Мінекономрозвитку

Андрій ПАВЛОВСЬКИЙ, експерт із питань соціальної політики

Минулого місяця споживчі ціни на продукти харчування змусили українців схопитися за голову. Стрімко дорожчали майже всі харчі, що становлять основний раціон наших громадян: хліб, молоко, цукор, крупи. Загалом за підсумками січня інфляція сягнула 3% — такий показник нетиповий для першого місяця року. Експерти кажуть: з огляду на темпи, до кінця року зростання цін на продукти харчування у разі перевищить 8% показник інфляції, закладений у бюджет.

За даними моніторингу Держстату, лідером зростання у січні стала картопля, ціна на яку піднялася на 16% (84 копійки на кілограмі). Далі за відносним показником приросту йдуть овочі «борщового набору»: упродовж місяця вони подорожчали в середньому на 8% (морква — на 9%, буряк і капуста — на 8%, цибуля — на 4%).

Експерти пояснюють таку ситуацію тим, що зберігання овочів стало дороговартісним, адже зросли тарифи на опалення. Причому такі тенденції зберігатимуться до настання нового сезону.

За розрахунками Економічного дискусійного клубу, в січні 3,5–4 літри українського борщу з м'ясом потягнули на 71,25 грн, пісного — 16,25 грн. Отож, порівняно з груднем 2016 року вартість борщу з м'ясом збільшилася на 5,5% (додаткові 3,7 грн), пісного — на 6,6% (плюс 1 грн).

Мабуть, найвідчутнішим ударом по кишнях малозабезпечених верств населення стало подорожчання хліба. Так, минулого місяця вартість хліба пшеничного стрибнула на 2,3%, або 25 коп. на кілограмі, а житньо-пшеничного — на 4%, або 42 коп. на кілограмі.

«Такого різкого зростання споживчих цін на цей найпоширеніший соціальний товар ми не спостерігали багатьох років. Хоча це було прогнозовано після подорожчання борошна і цукру, а також підвищення мінімальної заробітної плати», — каже директор Української асоціації постачальників торговельних мереж Олексій Дорошенко.

Триває поступове зростання цін на молочні продукти: сир м'який (на 5,2%), сметану (на 6%), молоко (на 5%). Масло вершкове, яке було лідером подорожчання серед молочної групи торік, за минулий місяць додало ще 3% у вартості.

Рекорд з абсолютного приросту споживчої ціни в першому місяці року зафіксовано на яловичину, кілограм якої нині коштує на 4,46 гривні більше (+5,1%). Із м'ясних продуктів також піднялася у вартості варена ковбаса — в середньому на 1%.

Ціни на цукор теж зберігають повзучу тенденцію до цінового зростання (+2,6%, або 38 коп. за місьць), обумовлену насамперед ак-

тивним зовнішнім попитом на цей товар упродовж сезону 2016–2017 років.

Практично всі соціально значимі продукти додали у вартості. Знову подорожчала гречка — на 3%, або 70 коп. на кілограмі, макарони, рис та борошно — на 2%.

«Покупцям дають привід радіти хіба лише курячі яйця, які подешевшали на 11%, або на 2,3 грн за десяток, а також свинина та курятина, ціни на які впали на 2%. Хоча вартість яєць була завищеною, тому її зменшення було лише справою часу. У лютому яйця мають ще подешевшати.

М'ясо стало доступнішим через поширення африканської чуми та спалахи пташиного грипу в деяких приватних господарствах, відтак скоротився його експорт», — звертає увагу Дорошенко.

Економіст Українського аналітичного центру Олександр Охріменко вважає, що січневе зростання цін нетипове для цього періоду.

«Воно спричинене трьома факторами: повзучим курсом долара, передноворічною емісією Нацбанку у 36 млрд грн для виплати зарплат бюджетникам, а також підвищенням удвоє мінімальної зарплати. Ці кошти люди понесли на продовольчий ринок, попит зріс і, відповідно, ціни пішли вгору. За підсумками січня, інфляція сягнула 3%, хоча зазвичай цього місяця вона не перевищує 1–1,5%», — каже Охріменко.

У Економічному дискусійному клубі вважають, що в лютому споживачам не слід розраховувати на зниження цін на основні продукти харчування.

«До чинника суворих кліматичних умов, які утруднюють логістику, внаслідок чого тимчасово зменшується пропозиція товарів, додаються об'єктивні причини збільшення собівартості виробництва продовольчих товарів за рахунок подорожчання пально-мастильних ресурсів, зростання мінімальної заробітної плати, яку виробники та постачальники продовольства повинні закладати в собівартість товарів», — пояснюють у організації.

Зазначимо, в державному бюджеті на 2017 рік закладений прогноз інфляції на рівні 8%. Однак Олексій Дорошенко вважає, що ціни на соціально значимі продук-

ЦІНОВИЙ БУМ НА ПРОДУКТИ: ЩО ДАЛІ?

ти харчування за підсумками року в разі перевищать цей показник.

«За прогнозами чиновників, продукти протягом року мали подорожчати десь на 11–12%. Ціни на харчі в Україні завжди стрибають стрімкіше, ніж на інші товари. Це пояснюється тим, що на їжу ми витрачаємо значну частину доходів: за статистикою українець на продукти змушений викладати 46% щомісячних прибутків, тоді як, наприклад, житель Нідерландів — 10%, Німеччини — 12%. Звичайно, це свідчить про низький рівень життя у нашій країні.

З огляду на січневе зростання цін, можна спрогнозувати, що за підсумками цього року молочні продукти можуть подорожчати в середньому на 50%, телятина — на 40%. Це ненормальна ситуація», — акцентує Олексій Дорошенко.

До слова, як виявляється, продукти в Україні подекуди навіть дорожчі, ніж у європейських країнах.

«За результатами грудневого дослідження, яке провела Українська асоціація постачальників торговельних мереж, з'ясувалося, що в Польщі та країнах Балтії яйця та «молочка» десь на 30% дешевші, ніж у нас. Соняшникова олія у Польщі та Україні вартує приблизно однаково — 1 долар 38 центів. При цьому наші та їхні зарплати істотно відрізняються. Звісно, не треба брати до уваги заможні Францію та Німеччину, де продукти дорожчі. Тобто теза, що ми живемо в небагатій країні, тому в нас недорогі продукти харчування, — це звичайнісінький міф. У Європі є ринкова конкуренція, а у нас ніякого ринку насправді не існує», — розповідає експерт.

Нагадаємо, в жовтні Кабмін скасував державне регулювання цін на соціально значимі продукти харчування. Урядовці запевняли, що це є

експериментальним кроком, лише на три місяці, упродовж яких чиновники мають вивчити зміни в динаміці цін і прийняти рішення про ліквідацію, обмеження чи відновлення такого регулювання. Минуло вже чотири місяці, але жодної заяви з боку чиновників щодо цього не пролунало.

НАЙВІДЧУТНІШИМ УДАРОМ ПО КИШНЯХ МАЛОЗАБЕЗПЕЧЕНИХ ВЕРСТВ НАСЕЛЕННЯ СТАЛО ПОДОРОЖЧАННЯ ХЛІБА

«Від жовтня до грудня, коли тривав цей експеримент, соціально значимі продукти харчування зросли в ціні більше, ніж за попередні дев'ять місяців», — зазначає Дорошенко. — В Кабміні можуть казати, що ціни не вийшли за прогнозовані рамки, але ж чиновники насправді не оприлюднили показники, які розраховували отримати. Тож нині вони можуть запевняти, що в нас усе гаразд.

Наразі у них три варіанти подальших дій. Перший — забути, що в країні взагалі колись було державне регулювання цін. У цьому разі найближчим часом ми знову побачимо значний ціновий стрибок на продукти харчування. Другий — загалом повернутися до цінового регулювання: це гарний варіант для споживачів, однак бізнес тоді закошмарять перевірки. Третій — компромісний варіант: продовжити експеримент на обмежений відтинок часу, пояснюючи тим, що за три місяці ринок не встиг пере-

орієнтуватися на саморегуляцію цін. Отже, ми скажемо бізнесу, що якщо буде необґрунтоване зростання цін, то контроль з боку держави відновиться.

Як вчинять чиновники? Можна спрогнозувати, що вони прийматимуть рішення на користь великого бізнесу, агропромислових монопо-

лістів, які тиснуть, щоб узагалі прибрати цінове регулювання у нашій країні. Ім це вигідно, бо тоді вони зможуть встановлювати на свою продукцію яку заманеться вартість», — каже Дорошенко.

Він наголошує: якщо держава вирішить повернутися до цінового контролю, то вона мусить реформувати Держпродспоживслужбу (на цей орган покладені відповідні функції).

«Штат цього відомства досі не сформували, бо і торік на нього не було фінансування, і нині службою не переймаються», — зазначає експерт. — Щоправда, Держспоживслужба завжди діяла неефективно: за хабар чи не кожна організація могла отримати документальне підтвердження, що вона не перевищує дозволеного рівня націнки на товари. Тому якщо ми говоримо про відновлення державного контролю за цінами, то це має бути ефективний контроль».

Вікторія ЧАЙКА

У ПОЛЬЩІ ТА КРАЇНАХ БАЛТІЇ ЯЙЦА ТА «МОЛОЧКА» ДЕСЬ НА 30% ДЕШЕВШІ, НІЖ У НАС. ТЕЗА, ЩО МИ ЖИВЕМО В НЕБАГАТІЙ КРАЇНІ, ТОМУ В НАС НЕДОРОГІ ПРОДУКТИ ХАРЧУВАННЯ, — ЦЕ МІФ

Через «реформи» МОЗ в країні вже почали спалахувати «медичні майдани». Минулого тижня перекривали автотраси та збиралися на площах жителі Вінниччини. Вони протестували проти нової ініціативи профільного відомства — госпітальних округів.

Уряд торік у листопаді постановою №932 затвердив порядок створення госпітальних округів. За визначенням Міністерства охорони здоров'я, госпітальний округ — це об'єднання закладів охорони здоров'я, розміщених на певній території, що забезпечує надання вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги мешканцям цих районів.

Їх мають створювати в межах кожної області. Центром госпітального округу стане населений пункт, в якому живуть понад 40 тисяч осіб. У ньому діятиме щонайменше один багатопрофільний медичний заклад другого рівня — йдеться про повноцінну лікарню, де працюватиме денний і цілодобовий стаціонар, який прийматиме людей із гострими та хронічними захворюваннями.

У МОЗ вважають, що в такій лікарні повинні обслуговуватися не менше як 200 тис. осіб. Округ формується так, аби жителі прилеглих населених пунктів могли добратися до його центру впродовж години, а зона його обслуговування має охоплювати радіус 60 кілометрів.

«Ця лікарня буде найпотужнішою в окрузі. Решту медичних закладів перепрофілюють у такий спосіб, щоб там надавалися послуги, які не потребують високотехнологічного обладнання», — зазначив заступник міністра охорони здоров'я Павло Ковтонюк.

Місцева влада має сама вирішувати, як формувати межі того чи іншого госпітального округу, який населений пункт стане його центром, яка лікарня буде основною і як перепрофілювати інші, неперіоритетні медичні заклади. Для цього будуть створені госпітальні ради, до складу яких увійдуть представники міст обласного значення, районів та об'єднаних територіальних громад певного округу.

Цей орган також повинен розробити план розвитку госпітального округу на п'ять років. Реалізувати його мають за «кошти місцевих бюджетів територіальних громад,

ДО ЛІКАРНІ ЖИТЕЛЯМ ВІДДАЛЕНИХ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ ДОВЕДЕТЬСЯ ДОБИРАТИСЯ ПРОТЯГОМ ГОДИНИ, А ПОГАНИМИ ДОРОГАМИ — ЩЕ ДОВШЕ

недержавні інвестиції, спонсорські та благодійні внески, за рахунок міжнародної допомоги».

Наразі на погодження до центральних органів влади передані проекти 49 округів із 13 областей України. Їх ще має затвердити уряд.

Госпітальні бої

А тим часом жителі міста Шаргород Вінницької області минулого тижня вийшли на масові протести, висловивши свою незгоду з тим, як чиновники нарізали госпітальні округи. Так, Шаргород приєднали до округу з центром у Могилів-Подільському, до якого місцевим мешканцям треба добиратися більше як годину.

Обурилися і жителі Іллінецького району, бо їх віднесли до Тульчинського округу, до якого їм вкрай незручно діставатися.

У затвердженні Кабміном постанові сказано, що створення госпітальних округів дозволить «оптимізувати ресурси установ охорони здоров'я, підвищити ефективність використання бюджетних коштів, які спрямовують на забезпечення фінансування вторинної медичної допомоги». З огляду на все, саме «оптимізація коштів» має стати го-

кращення» доріг, хоча як це зробити — невідомо). Адже є діагнози, з якими найменше зволікання може коштувати людині життя: тяжкі травми в ДТП, гострий перитоніт, ускладнені стрімкі пологи тощо. Чи зможе за цей час порятувати людину бригада «швидкої», тим більше, що цей вид медичної допомоги взагалі хочуть перевести на рейки парамедицини, коли на виклик приїжджатиме не лікар чи фельдшер, а парамедик.

Слабкою є мотивація МОЗ, мовляв, одна година — це «золотий стандарт» для проведення екстрених заходів при інсульті та інфаркті. Адже за такий проміжок часу людина має отримати інтенсивну терапію, а тут упродовж години з віддалених населених пунктів її лише везимуть до лікарні.

До слова, у медичних закладах пацієнтів мають обслуговувати за

повноцінний курс терапії зможуть дозволити собі одиниці. Загалом до впровадження цих протоколів не готові ні медичні заклади, ні пацієнти», — говорить Фельдман.

За його словами, внаслідок такої «реформи» відбуватиметься відтік лікарів із вторинної і третинної ланок медицини.

«Навіщо тяжко працювати у лікарнях, опанувати нові протоколи лікування, загалом адаптуватися до нових правил на вторинці — отримувати за це мі-

«Медзаклади, визнані непрофільними, будуть вимирати, — каже Фельдман, — так само, як сьогодні через недофінансування гаснуть інститути Академії медичних наук: їм урізають кошти, мотивуючи, що наука не приносить прибутку. Хоча медицина не може існувати без науки. Тож і ці медичні установи через нестачу грошей поступово деградуватимуть і самоліквідуються. Спочатку в них вимикатимуть світло, потім фахівцям перестануть виплачувати зарплату, і вони звільнятимуться. Врешті-решт залишаться порожні напівзруйновані будівлі — пам'ятники цієї медичної реформи. Або ж чиновники знайдуть способи, як їх відібрати».

Голова громадської ради при Міністерстві здоров'я України Максим Іонов наголошує: скорочення кількості лікарень, які приймають на стаціонар, може призвести до ситуації, коли в медзакладах просто не вистачатиме місць, щоб розмістити усіх хворих.

«Маємо населення із багатьма хронічними захворюваннями, і терапевтичні відділення завжди переповнені хворими. Одна справа,

ЧИНОВНИКИ МОЗ НАНОСЯТЬ УДАР ЗА УДАРОМ ПО ВСІХ ТРЬОХ РІВНЯХ МЕДИЦИНИ

коли пацієнти потребують оперативного втручання, і зовсім інша — коли необхідні тривалі реабілітаційні заходи. І нинішнє процентне співвідношення лікарень, які готові прийняти таких хворих, має зберігатися», — вважає Іонов.

За такої системи, кажуть експерти, більша відповідальність лягатиме на фельдшерсько-акушерські пункти та сільські амбулаторії.

«ФАПи — єдині заклади, що можуть хоч якось надати медичну допомогу простим людям. Фінансувати їх будуть, у гіршому разі, самі пацієнти, які приходитимуть до закладу із зеленкою та капцями. У кращому — незначні субвенції виділятиме місцева влада. При цьому насамперед обслуговуватимуть пацієнтів із населеного пункту, в якому розташований ФАП, стосовно інших виникне дискримінація», — вважає Фельдман.

Він підкреслює: чиновники МОЗ наносять удар за ударом по всіх трьох рівнях медичної допомоги.

«Чому це роблять? Бо є реформаторська сверблячка, не хочеться працювати в межах застарілої системи Семашко, що нині діє в Україні. Однак щось нове створюється лише на папері, — зазначає директор Українсько-ізраїльського інституту стратегічних досліджень ім. Голди Меїр. — Насправді спочатку потрібно було б провести експеримент, створити кілька госпітальних округів, подивитися, чи ефективно управління ними, як забезпечується контроль, постачання лікарень, яка взаємодія між лікарнями «швидкої», call-центрами і лікарнями, куди кладуть пацієнтів. І якщо все вдасться, тільки тоді можна поширювати досвід на всю країну».

Кіра ВІНОГРАДОВА

МЕДЗАКЛАДИ, ВИЗНАНІ НЕПРОФІЛЬНИМИ, БУДУТЬ ВИМИРАТИ. ТАК САМО, ЯК СЬОГОДНІ ЧЕРЕЗ НЕДОФІНАНСУВАННЯ ГАСНУТЬ ІНСТИТУТИ АКАДЕМІЇ МЕДИЧНИХ НАУК

ловною метою змін, пов'язаних із медичною «реформою» загалом та госпітальними округами зокрема. Адже цього року на медичну сферу з бюджету виділено лише 55,7 млрд гривень, що дуже мало і вочевидь не сприяє проведенню заходів, яких насправді потребує галузь.

Запропонована Кабміном система щодо госпітальних округів

уніфікованими клінічними протоколами лікування, у рамках системи доказової медицини, що впроваджується в Україні. Директор Українсько-ізраїльського інституту стратегічних досліджень ім. Голди Меїр Альберт Фельдман вважає, що в українських реаліях це нововведення не на часі.

«Згідно з протоколом лікування, при запаленні легень людина, наприклад, має перебувати в лікарні чотири дні. За цей час їй мають вколоти належну кількість ін'єкцій певного антибіотику. Сьогодні такого хворого, щоб уникнути ускладнень, тримають у лікарні ще три дні, проводячи оздоровчі процедури, зокрема, колють вітаміни, що відновлюють гомеостаз організму після антибіотиків. А в разі лікування за протоколом людина вийде з лікарні ослабленою».

Загалом за такої системи пацієнт отримуватиме від держави мінімум необхідних ліків, за інші йому доведеться платити зі своєї кишені, так само, як і за оздоровчі процедури. Тобто частина медпрепаратів стане офіційно платною.

зерну зарплату? Багато хто захоче працювати дільничним лікарем на первинній ланці. Адже в новому форматі це буде такий собі диспетчер медичного закладу, і його діяльність зводиться до бесід із пацієнтом. Він підпише договори з 2000 осіб, отримавши за кожного від держави 250 гривень на рік, і не нестиме відповідальності за здоров'я хворого, як лікарі інших ланок. Тобто первинний рівень медицини канібалізує вторинний», — вважає Фельдман.

До слова, у МОЗ поки немає стратегії, як саме перепрофілювати неперіоритетні медичні заклади. Хоча чиновники висувають доволі оригінальні ідеї: наприклад, переобладнання у хоспіс, центр соціальних послуг чи будинок для людей похилого віку. Теоретично надається повна свобода дій місцевій владі. Згідно зі статтею 49 Конституції, існуюча мережа медичних закладів не може бути скорочена. Чиновники обіцяють, що цього не станеться (про це, зокрема, заявляв віце-прем'єр Геннадій Зубко).

Перемога Джамали на «Євробаченні-2016» у Стокгольмі була дуже бажаною, але все ж несподіваною. Мало хто вірив, що така серйозна пісня, як «1944», припаде до серця безтурботним європейським домогосподаркам. Та українська співачка виборола перемогу! Так Україна отримала право на проведення міжнародного пісенного конкурсу.

Далі вибір припав саме на столицю: півфінали «Євробачення-2017» заплановані на 9 і 11 травня, а фінал відбудеться 13 травня у Міжнародному виставковому центрі.

Але чи встигнемо ми підготуватися до свята, скільки грошей витратимо, і чи потрібно було нам взагалі вплутуватися у цю дороговартісну історію під час війни? В цьому у спробуємо розібратися.

ЦІНА ГОСТИННОСТІ

Представники України під час Генеральної асамблеї Європейської мовної спілки (ЄМС) в грудні минулого року познайомилися з командою «Євробачення», розповіли про виконану роботу і оприлюднили бюджет заходу.

Отже, наша країна витратить на проведення конкурсу 655,7 млн грн (понад 23 млн доларів), з яких 455,7 млн грн закладені в бюджеті України, а ще 200 млн надає місто — господар пісенного конкурсу — Київ. До речі, кошторис євросвята в 2005 році склав 120 млн грн.

Насправді нинішній бюджет є одним із найскромніших, а з огляду на те, скільки всього потрібно підлатати й підмарафетити, то навіть

«Євробачення». Слухаєш ці фантазії столичної влади — і обличчя мимоволі розпливається в усмішці. Як все буде пречудово! Та, на лихо, око чомусь починає смикатися...

Отже, до будівлі МВЦ та інших офіційних локацій курсуватимуть спеціальні автобуси. А від Поштової площі попливуть катери. За павільйоном МВЦ передбачається збудувати набережну і причал. Але про це трохи пізніше. Прилеглу територію до станції метро «Лівобережна» мають реконструювати, попередньо звільнивши її від МАФів. Ну, це улюблена тема нашого мера.

Навесні візьмуться за ремонт доріг. Насамперед обновлять автошляхи, які ведуть від аеропортів. А ще змінять покриття мостів і доріг, що зв'язують з МВЦ. Пригадується, торік восени Броварський проспект уже реконструювали. Тоді багато хто дивувався, навіщо все це затівати напередодні зими. Напевно, для того, щоб зробити ремонт після ремонту!

Далі про красу: повністю оновлять підсвічування Золотих воріт.

«У Шевченківському районі столиці планують збудувати мережу архітектурно-декоративного підсвічування павільйону над руїнами

Насправді у кожній розсудливої людини відразу ж постає питання:

межувати рух транспорту, то жодних незручностей це не завдасть», — розповіли в управлінні.

Тобто столичну владу цікавить тільки трафік??? Ви серйозно? Тобто всі забули, які події відбувалися не лише на Майдані, а й на Хрещатику та прилеглих вулицях під час Революції Гідності?!

ІМІДЖ НІЩО ЧИ ВСЕ?

Здобувши торік перемогу в Стокгольмі, Україна втрапила в дуже скрутну ситуацію. Нібито й відмовитися від проведення конкурсу не можемо, але й на гідну підготовку бракує і сил, і часу. То ми місто вибирали, то концертний майданчик... При цьому МВЦ — найбільш чудернацький варіант з усіх можливих. Вигадали купу різних прожектів...

близько 100 євро на добу. Тобто підприємці зможуть заробити за час проведення конкурсу понад 20 млн євро. Хотілося б, звісно, вірити в це. Але здається, що розрахунки є надто оптимістичними.

Проте найголовніше питання: чи не цинічно проводити «Євробачення» під час війни? Відповідь у кожного своя. Багато хто скаже, що це спосіб вкотре привернути увагу до нашої країни. Мовляв, питання іміджу. Але як ми привертаємо увагу? Намагаємося показати, що в нас усе гаразд? Латаємо дірки на дорогах і майструємо святкове підсвічування? Чомусь від того не весело. А якщо врахувати, що нині на Донбасі загострення ситуації, і водночас оголошений півфінал національного відбору, то й зовсім стає моторошно...

З іншого боку, той факт, що «Євробачення» відбудеться у Києві,

НАЙДОРОЖЧІ ШОУ ВІДБУЛИСЯ 2012 РОКУ В БАКУ (\$64 МЛН), 2014-ГО В КОПЕНГАГЕНІ (\$54 МЛН), 2009-ГО В МОСКВІ Й 2015-ГО У ВІДНІ (КОЖНЕ \$42 МЛН). ОДНЕ З НАЙДЕШЕВШИХ ПІСЕННИХ СВЯТ ВЛАШТУВАЛА ГРЕЦІЯ У 2006 РОЦІ, ВИТРАТИВШИ БЛИЗЬКО \$7 МЛН

катастрофічно малий. Нагадаємо, що найдорожчі шоу відбулися 2012 року в Баку (\$64 млн), 2014-го в Копенгагені (\$54 млн), 2009-го в Москві і 2015-го у Відні (кожне \$42 млн). Одне з найдешевших пісенних свят влаштувала Греція у 2006 році, витративши близько \$7 млн.

Дуже цікаво, як бюджет розподілятимуть. Скоріше, навіть не цікаво, а просто страшно. Наприклад, уже відомо, що на креативну розробку і втілення дизайну конкурсу викристануть 420 тис. грн. Отже, створення логотипу оцінили в 80 тис. грн (без ПДВ), ідеї (теми) пісенного конкурсу — 40 тис. грн, слогана і сублоготипу — 30 тис. грн... Решта коштів підуть на креативну розробку бейджиків, прапорців, лайтбоксів, футболок, ручок та іншої традиційної сувенірної продукції.

Начебто сума незначна в світових масштабах. Та й у принципі такі роботи не дешево вартують. Але для України ця цифра не є мізерною. Серце кров'ю обливається, коли «намистинки» стають важливішими за тепловізори...

ПРОЕКТИ ЧИ ПРОЖЕКТИ?

Понад півроку нам розповідають про те, як Київ зміниться до

Золотих воріт. Це дозволить удосконалити художній образ міста у вечірній та нічний час, поліпшити освітлення, створить комфортні умови відпочинку для киян та гостей міста», — повідомляла раніше прес-служба КМДА.

Просте підсвічування, а скільки пафосу! А ще влаштують святкову ілюмінацію на Броварському проспекті, Русанівській набережній і мосту Метро. Столична влада каже, мовляв, це буде такою собі туристичною родзинкою! Ось так.

Тепер про набережну. У вересні торік з'явилася інформація про те, що до старту міжнародного пісенного фестивалю у Києві планують збудувати нову набережну поблизу МВЦ. За задумом архітекторів, вона простягатиметься на понад 1600 метрів — від Броварського проспекту до Русанівських садів. У цій зоні мали б розташувати тенісні корти, баскетбольні майданчики, велодоріжки і сквер. А ще неподалік берега мріють спорудити плавучий басейн. Як це красиво! Особливо на тлі скандальних недобудов!

Крім того, кілька місяців тому заговорили про те, аби сполучити пішохідним мостом Володимирську гірку та арку Дружби народів. Вау!

хлопці, а коли ви все це збираєтеся робити? До старту конкурсу — близько трьох місяців! А з огляду на те, що сніг у нас часто затримується до квітня, то на деякі роботи взагалі залишиться якийсь місяць! Навіщо нам ці архітектурно-будівельні казки? Виборів же на носі немає!

Але й це ще не все. У травні на Хрещатику планують облаштувати фан-зону на час проведення «Євробачення-2017». Про це повідомили в Управлінні туризму КМДА.

«Розглядається можливість організації Євромістечка як фан-зони в частині вулиці Хрещатик. Оскільки конкурс відбуватиметься на травневі свята, дорожній трафік не буде надто щільним. А якщо й доведеться перекривати вулиці та об-

У ТРАВНІ НА ХРЕЩАТИКУ ПЛАНУЮТЬ ОБЛАШТУВАТИ ФАН-ЗОНУ НА ЧАС ПРОВЕДЕННЯ «ЄВРОБАЧЕННЯ-2017». ВИ СЕРЬОЗНО? ТОБТО ВСІ ЗАБУЛИ, ЯКІ ПОДІЇ ВІДБУВАЛИСЯ НЕ ЛИШЕ НА МАЙДАНІ, А Й НА ХРЕЩАТИКУ ТА ПРИЛЕГЛИХ ВУЛИЦЯХ ПІД ЧАС РЕВОЛЮЦІЇ ГІДНОСТІ?

А що насправді буде в травні? Як наша доблесна поліція, яка іноді сама себе захистити не здатна, зможе забезпечувати безпеку? Як взагалі європейці оцінять нашу «фірмову» гостинність і ще унікальніший сервіс? Наші ціни?

До речі, столична влада розраховує, що на «Євробачення» до Києва приїдуть близько 20 тисяч туристів. За попередніми розрахунками, кожен турист витратить

вкрай важливий. Життя ж бо, певна річ, не зупиняється! Але годі теревенити про шик і блиск! Нашою фішкою могли б стати лаконічність і скромність. Та й питанню власне проведення конкурсу варто було б приділити більше уваги.

Загалом попереду ще кілька місяців... І все, що нам залишається, — чекати.

Анна СПІВАК

Десять років Мел Гібсон не радував глядачів режисерськими здобутками. Як з'ясувалося, увесь цей період він збирав сили для того, щоб зняти один із кращих своїх фільмів — військову драму «З міркувань совісті». Це кіно переповідає історію реального супергероя, який під час Другої світової війни готовий був пожертвувати власним життям заради порятунку товаришів по службі. Недарма ця дивовижна кіноісторія отримала шість номінацій на «Оскар». Зокрема, в категорії «Кращий фільм». І стрічка справді має неймовірно великі шанси.

**НОВЕ
«ХОРОБРЕ СЕРЦЕ»**

У дитинстві Десмонд Досс під час бійки мало не вбив свого молодшого брата: безневинна на початках хлоп'яча чубанина просто вийшла з-під контролю. Саме тоді головний герой уперше замислився про вбивство, смерть і гріх.

Дорослий Десмонд (Ендрю Гарфілд) який не стримався і схопив пістолет, зачувши, як батько лупцює його матір. Звісно, він лише налякав домашнього тирана... Але тоді зарікся колись ще в житті взяти до рук зброю. І справа не так у цьому конкретному інциденті, як у релігійних переконаннях юнака. Він вірив усім серцем, що вбивство є найстрашнішим гріхом.

Проте з початком Другої світової війни головний герой пішов добровольцем до армії. Але й там відмовлявся навіть торкатися зброї: Десмонд хотів рятувати людей, а не вбивати їх! Його намагалися витурити з війська, навіть обіцяли посадити до в'язниці. Але він стояв на своєму і вистояв. Так Досс став санітаром.

Під час битви за японський острів Окінава в 1945 році Десмонд врятував 75 вояків! Він майже добу самотужки витягнув поранених солдатів з-під обстрілу. При цьому й сам отримав кілька серйозних поранень. Але його не цікавило власне життя, Досс лише молився: «Господи, допоможи мені врятувати ще одну людину»...

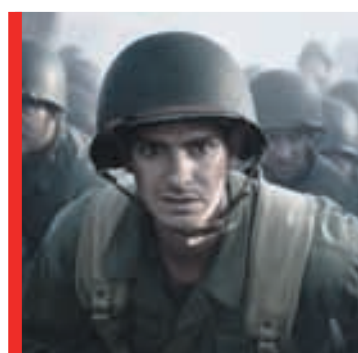
Так рядовий Десмонд Досс став героєм Другої світової війни і першим відмовником із міркувань совісті, який отримав вищу військову нагороду США — Медаль Пошани.

**КОМІКСИ ПЕРЕВАЖАЮТЬ
РЕАЛЬНІСТЬ**

Продюсер Хел Б. Уолліс («Касабланка») намагався придбати права на цю історію у самого Десмонда Досса ще в 1950-ті роки. Головну роль у картині мав зіграти Оді Мерфі — американський актор і військово-службовець, удостоєний величезної кількості нагород, зокрема Медалі Пошани. Однак Досс не захотів, щоб історію його життя перетворили на типовий голлівудський фільм, і відмовив продюсеру. Тому робота над картиною так і не розпочалася.

А після смерті Десмонда в 2006 році знову постала ідея розповісти його історію світові. Спочатку на режисерське крісло претендував Рендалл Уоллес (був сценаристом «Перл-Харбора» і «Хороброго серця»). Але невдовзі він поступився цим місцем Мелу Гібсону. Знаменитий голлівудський режисер пояснював, що йому цікавий фільм, у якому йдеться про реального, а не костюмованого супергероя із коміксів. Гібсон також говорив, що хотів би бачити в кріслі президента США Десмонда Досса, якби той сьогодні був живий.

Мел Гібсон — людина напрочуд складна і суперечлива, фігурант численних скандалів. Але принай-

НА ВЕНЕЦІЙСЬКОМУ КІНОФЕСТИВАЛІ У ВЕРЕСНІ 2016 РОКУ ПІСЛЯ ПОКАЗУ КАРТИНИ «З МІРКУВАНЬ СОВІСТІ» ПУБЛІКА ВПРОДОВЖ ДЕСЯТИ ХВИЛИН АПЛОДУВАЛА СТОЯЧИ. І В ЦЬОМУ НЕМАЄ НИЧОГО ДИВНОГО: ГОЛЛІВУД ДАВНО НЕ ВИДАВАВ ТАКИХ ЕМОЦІЙНО СИЛЬНИХ, У ГАРНОМУ СЕНСІ ПАФОСНИХ ПАТРІОТИЧНИХ ФІЛЬМІВ

мні одного в нього не відбереш — він знімає чудові фільми. Цього разу Мел розповів глядачам справді приголомшливу історію, причому йому вдалося грамотно розставити акценти, уникнути перегинів, не нав'язувати своїєї точки зору. Режисер дуже реалістично показав нам безумство страшної битви, коли в повітрі буквально пахне смертю.

Та попри все це дуже світле кіно — насамперед завдяки виконавцеві головної ролі Ендрю Гарфілду.

Цей 33-річний американський актор став відомий після картини

«Нова Людина-павук». Але ніхто й не припускав, що йому вдасться так майстерно перевтілитися у реального героя. Його гра є просто бездоганною! Ендрю харизматичний і щирий настільки, що його персонажу віриш беззастережно. Тож за свою роботу він цілком заслуговує на «золоту статуетку». Втім, весь акторський склад був підібраний просто ідеально: Вінс Вон, Сем Уортінгтон, Тереза Палмер, Люк Брейсі, Х'юго Вівінг...

На Венеційському кінофестивалі у вересні 2016 року після показу картини «З міркувань совісті» публіка

впродовж десяти хвилин аплодувала стоячи. І в цьому немає нічого дивного: Голлівуд давно не видавав таких емоційно сильних, у гарному сенсі пафосних патріотичних фільмів.

Але ви пригадуєте, щоб це кіно показували в Україні? Отож бо... А ось різні кінокомікси, в яких Супермени та Бетмени рятують світ, нам презентують регулярно. Скільки їх вийшло лише торік, і порахувати складно. Шкода, що комерційний інтерес затьмарює здоровий глузд.

Анна СПІВАК

«Паркани» і перепони

Навіть важко собі уявити, як кіноакадеміки визначатимуть переможця у номінації «Краща чоловіча роль». Як розірватися між стількома чудовими акторами? Кейсі Аффлек, Вігго Мортенсен, Раян Гослінг, Ендрю Гарфілд, Дензел Вашингтон. Кожен із них цілком заслуговує на «золоту статуетку», але все ж отримає її хтось один. Можливо, саме Вашингтон, що знявся у картині «Паркани»?

П'єса Огаста Вілсона «Паркани» вийшла в світ у 1983 році й відтоді отримала чимало премій, включно з престижною Пулітцерівською і «Тоні» за кращий спектакль.

Кілька років тому на Бродвеї зробили рестарт «Парканів». І як ви гадаєте, хто зіграв у цій виставі головну роль? Правильно, Дензел Вашингтон. Проте сцени йому виявилось замало, і жива легенда Голлівуду вирішив зняти повнометражний фільм.

До речі, чимало продюсерів раніше виказували бажання екранізувати цей твір. Але сам автор дуже хотів, аби постановником стрічки став саме афроамериканець. Огаст Вілсон не втрачав надії і писав сценарій... Та в 2005 році він помер. Тож Вашингтон буквально виконав його заповіт.

Сюжет цієї драми переносить глядача в 1950-ті, показуючи тогочасне скрутне становище темношкірого населення Америки. Трой Макссон

(Дензел Вашингтон) мріяв стати зіркою бейсболу, проте кар'єра його не вдалася, і п'ятдесятирічний чоловік змушений працювати сміттярем. Він живе зі своєю дружиною Роуз (Віола Девіс) і сином Корі (Йован Едепо). Трой піклується про брата-інваліда Гебрієла (Майкелті Вільямсон) і постійно свариться зі своїм сином від першого шлюбу Лайонсом (Рассел Хорнсбі).

Через головного героя нам розкривають непросту історію цієї родини. При цьому впродовж усього фільму Трой Макссон майструє навколо свого будинку паркан, що символізує бар'єр, який він виставляє у стосунках із рідними. Це напрочуд життєва історія про любов, прощення, силу волі, витримку...

Картина «Паркани» номінована на «Оскар» відразу в чотирьох категоріях: «Кращий фільм», «Краща чоловіча роль», «Краща жіноча роль

другого плану», «Кращий адаптований сценарій».

Якщо говорити про найголовнішу категорію, то шансів у цього кіно мало. З одного боку, драма справді сильна. А з іншого — як для «Оскара», то проблематика фільму є надто вже заїждженою. А цього річ і поготів: за «золоту статуетку» бореться фільм «Приховані постаті», що розповідає про те, як три афроамериканські жінки на початку 1960-х фактично врятували НАСА. Крім того, фаворитами нині є мюзикл

«Ла Ла Ленд» і військова драма «З міркувань совісті».

А ось у категорії «Краща чоловіча роль» Дензел Вашингтон може стати переможцем. Бо це насправді одна з кращих його робіт за багаторічну кар'єру. Хоча актор знявся у 56 фільмах! Але тут буквально весь сюжет тримається на його плечах.

Утім, надійною опорою для нього стала чудова Віола Девіс, без якої у нього нічого б не вийшло.

Євгенія ПРОРИВАЙ

У КАТЕГОРІЇ «КРАЩА ЧОЛОВІЧА РОЛЬ» ДЕНЗЕЛ ВАШИНГТОН МОЖЕ СТАТИ ПЕРЕМОЖЦЕМ. БО ЦЕ НАСПРАВДІ ОДНА З КРАЩИХ ЙОГО РОБІТ ЗА БАГАТОРІЧНУ КАР'ЄРУ. ХОЧА АКТОР ЗНЯВСЯ У 56 ФІЛЬМАХ!

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР
Свідоцтво про держреєстрацію КВ №21058-10858 ПР від 14.11.2014 р.

Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26
Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник та видавець: ТзОВ «Структура ІТ»
Тел.: (044) 359-04-54
e-mail: gazetavv@i.ua
Газету надруковано ТзОВ «Мега-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
Наклад 10 386 прим.
Передплатні індекси: 23115 (рос.), 49450 (укр.)

При використанні публікацій посилання на газету «ВВ» обов'язкове.
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.

